

Associacions col·laboradores

Tots els dies 9

14 de març de 2015

(Av. Sant Josep Artesà, 17 -Benicalap-, Valencia ciutat)

Falla del Mercat, 1944,
"La llei de l'embut",
coneguda com la falla del "Moises".
Una de les més recordades falles de Regino Mas.

Cartell anunciador de la pel·lícula
La caída del Imperio romano, en els
decorats de la qual intervingue
Regino Mas.

Regino Mas i Marí

(Benifayo, 1899- Valencia ciutat, 1968)

Convencio Valencianista
cvalencianista@gmail.com

Convencio Valencianista
cvalencianista@gmail.com

REGINO MAS I MARÍ

(Benifayo, 1899- Valencia ciutat, 1968)

Regino Mas i Marí, fill de Regino Mas i de Maria Marí, naixque en Benifayo, en el carrer de l'Ermita, el 7 de setembre de 1899, i mori en Benicalap, a conseqüència d'una caiguda des d'un andami en el seu taller, el 31 de maig de 1968. Està soterrat en el Cementeri General de la ciutat de Valencia.

Quan contava en huit anys la família se traslladà a Valencia ciutat. Estudià dibuix en l'Acadèmia de Sant Carles i s'inicià laboralment com a pintor i aprenent d'escenografia en el món de les falles; en el que molt pronte passà de treballar per a l'artista faller Enrique Guillot, a fer-ho pel seu conte, plantant la seua primera falla en 1918. En 1921 rep el seu primer premi, en la falla de la plaça del Dr. Collado.

A lo llarg de la seua vida professional arribà a construir més de 70 falles i aconseguir més de 30 primers guardons per la seua labor, ademés d'uns altres premis. Si Cortina se considera l'iniciador de la que s'ha vingut en nomenar "falla monumental", Regino Mas fon qui consolidà l'estil. En les seues falles sempre hi ha un ninot central de grans dimensions, en molts casos inspirats en obres escultòriques de la mitologia clàssica, a l'entorn del qual se situen els distintes grups de ninots concebuts com una posada en escena carregada d'intenció crítica. A banda de la labor de modelatge, pintura o vestimenta de les figures, es dir, de la vertent artística, destacava l'ingeni, la gràcia i la sátira de les composicions, qüestió esta última que li valgué més d'un disgust i inclús alguna agressió, com la que patí en 1947 de mans del llavors president de la Fira Mostrari, que se senti agraviat per les insinuacions que se feien en la falla sobre il·legalitats en la seua gestió.

Durant la República presidí l'associació d'Artistes Fallers. En 1934 proposà el que s'indultaria cada any un ninot -el millor a judici del públic- i que passaria a formar part d'una col·lecció que s'exhibiria en un futur Museu Faller, el qual també seria creació seua.

En plena Guerra Civil espanyola, en 1937, en la col·laboració de Gori Muñoz (dissenyador de decorats) i de Josep Renau (fotomontador i cartellista), plantà en la Llonja una falla "antifascista". En acabant de la guerra es detingué, inclús condemnat a mort, i finalment depurat.

En la dècada dels 40 alcança la seua plenitud artística en unes falles memorables en les que conjuga magistralment l'estètica i la sátira, la qual es centra en les condicions de vida de l'època: les restriccions, l'escassetat d'aliments, l'especulació..., tot contat en una subtil doble intenció a la que obligava la censura de l'època.

En 1943 fundaria el Gremi Artesà d'Artistes Fallers, en el qual s'agruparia la professió i del que fon Mestre Major durant 22 anys.

La qualitat dels seus treballs es ben recompensada en els premis que ya s'han indicat, però encara a lo llarg de la seua vida laboral aconseguí l'indult per a cinc ninots eixits de les seues mans, els corresponents als anys 1941, 1942, 1944, 1947 i 1958.

El seu treball ana molt més allà de les falles. Fon un afamat constructor de carrosses, de les quals ne feu moltes per a la Batalla de Flors que es celebra en el marc de la Fira de Juliol, i també per a uns altres llocs, com ara Oviedo, Santander, Estoril o la República Dominicana; i participà, junt a uns altres artistes fallers, en la creació dels decorats de grans superproduccions cinematogràfiques com *55 dies en Pekín* (1963), o *La caida del Imperio romano* (1964), treballs estos que li encarregà directament el productor de cine Samuel Bronston. Realitzarà quadros escenogràfics i dissenyarà marionetes per a diferents artistes; famosa se farà la gosseta *Marilyn*, de l'artista Herta Frankel, en la televisió dels anys 60.

A Regino Mas se'l considera un innovador en el món de les falles per la seua concepció del monument i un dels més grans artistes fallers que ha hagut; però també fon un gran impulsor de la festa, dins de la qual contribuí a enaltir, sense cap dubte, el treball de l'artista faller en general.

Goja de diversos reconeiximents, però s'ha de destacar que es fill predilecte de la seua localitat natal des de 1949, a on també te dedicat un carrer, així com te dedicada una plaça en el Cap i Casal, concretament en el barri de Benicalap, a on promogué la construcció de lo que es coneix com la Ciutat de l'Artista Faller, un complex de naus destinades a tallers junt a vivendes residencials per als artistes i treballadors del gremi.

J.P.B i J.M.M.